

ชนกันต์ แดงบุหงา
นิสิตภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประเทศไทย

<โครงการที่ได้เข้าร่วม>

“โครงการร่วมระหว่าง มศว.-เมจิ ปี 2013 ณ ม.เมจิ” และ

“โครงการแลกเปลี่ยนระยะยาว ปี 2014” ที่จัดโดย

คณะรัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ ม.เมจิ

ผมชื่อ ชนกันต์ แดงบุหงา นิสิตคณะสังคมศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผมได้มีโอกาสไปแลกเปลี่ยน ณ มหาวิทยาลัยเมจิ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ผ่านโครงการนักเรียนแลกเปลี่ยนระยะสั้นประจำปี พ.ศ. 2556 เป็นระยะเวลา 1 เดือน และโครงการนักเรียนแลกเปลี่ยนระยะยาวประจำปี พ.ศ. 2557 เป็นระยะเวลา 1 ปี

แต่เดิมผมเป็นคนที่ไม่สนใจในร้อยบทความของโอคุระ และประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นอยู่แล้ว โดยเฉพาะประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นในช่วงยุคเอโดะ สาเหตุที่ผมชอบร้อยบทความเป็นเพราะว่าผมคิดว่าการที่คนโบราณสามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก และความรู้สึกว่าผมมองว่าผมชอบของอิทธิพลชาติผ่านบทกวีให้ก้าวข้ามผ่านกาลเวลานับพันปีมาจนถึงยุคปัจจุบันได้อ่านกันเป็นอะไรที่น่าทึ่งเป็นอย่างมาก และยุคเอโดะนี้เอง เป็นยุคที่วัฒนธรรมญี่ปุ่นเจริญรุ่งเรือง มีนักกวีชื่อดังมากมายอาทิ อิเซะโนะโทฟู และ โอะโนะโนะโคะมัตสึ ที่ได้ชื่อว่าเป็นหนึ่งใน 3 ผู้หญิงที่สวยงามที่สุดในโลก ถือกำเนิดขึ้นในยุคนี้ จึงทำให้ผมชอบประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นในยุคนี้เป็นพิเศษ ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผมอยากไปญี่ปุ่นและได้ไปยังสถานที่ต่างๆที่ปรากฏในบทกวีเองสักครั้ง

จุดเปลี่ยนที่ทำให้ผมได้ไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนมหาวิทยาลัยเมจิเริ่มขึ้นเมื่อ 3 ปีก่อน ตอนนั้นผมมีโอกาสได้พบกับผู้ดูแลนักเรียนแลกเปลี่ยนระหว่างมหาวิทยาลัยเมจิและ มศว ท่านหนึ่ง โดยได้แนะนำเกี่ยวกับโครงการศึกษาแลกเปลี่ยนระหว่างมหาวิทยาลัย ทุนการศึกษา และ ข้อมูลที่สำคัญต่างๆ รวมไปถึงเรื่องราวเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเมจิให้แก่ผม เนื่องจากวิชาเอกของผมคือรัฐศาสตร์ซึ่งมหาวิทยาลัยเมจิเป็นอีกมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงด้านนี้อยู่แล้ว ผมจึงได้ตัดสินใจไปแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้

สิ่งที่ทำให้ผมประทับใจไปแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยเมจิเป็นหนึ่งสิ่งที่สำคัญมากที่สุดในชีวิตของผม ผมได้รับการดูแลอย่างดีจากทั้งคณาจารย์ เพื่อนๆในวิชาสัมมนาอาจารย์โตโระซุโนะ โคชะคุ เจ้าหน้าที่ของห้องภาควิชารัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ที่มหาวิทยาลัยเมจิไม่เพียงแต่มีแต่การเรียนการสอนภายในห้องเรียนอย่างเดียว แต่ยังมีโครงการอีกมากมายสำหรับนักเรียนแลกเปลี่ยน อาทิ การดูแลครุภัณฑ์ ทัศนศึกษาทานอาซากุสะ เป็นต้น ซึ่งทำให้ผมได้รับประสบการณ์ใหม่ๆที่ไม่เคยได้สัมผัสมาก่อน ได้รู้จักกับผู้คนมากมาย

ไปได้ไปในที่ที่นักท่องเที่ยวแทบไม่รู้จักร
การใช้ชีวิตในแต่ละวันในฐานะนักเรียนแลกเปลี่ยนมหาวิทยาลัยเมจิเป็นอะไร
ที่สนุกสนานจนวันเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว
เมื่อรู้สึกตัวอีกทีก็ครบหนึ่งปีเสียแล้ว

การได้ไปใช้ชีวิตในดินแดนต่างวัฒนธรรม ต่างวิถีชีวิตอย่างญี่ปุ่น
ทำให้ผมเข้าใจถึงวิถีชีวิต ความคิด การทำงาน สภาพสังคม วัฒนธรรม
และประวัติศาสตร์ของญี่ปุ่นมากขึ้น
ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผมมากทั้งในเรื่องการศึกษาต่อและการทำงานกับชาวญี่ปุ่น
ในอนาคต

ที่มหาวิทยาลัยเมจิไม่เพียงมีแต่ นักศึกษาชาวญี่ปุ่นเพียงอย่างเดียว
แต่มีนักศึกษาชาวต่างชาติมาจากทั่วทุกมุมโลกร่วมเรียนอยู่ด้วย
บางครั้งการใช้ชีวิตกับชาวต่างชาติก็บ้างเหมือนกันที่ผมไม่เข้าใจวัฒนธรรมของเขา ว่าทำไมเขาถึงเป็นนั้น
ทำไมไม่ทำแบบนั้น เป็นต้น
ซึ่งสำหรับผมแล้วสิ่งที่สำคัญที่สุดในการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมแบบนี้คือการพยายามยอมรับและปรับความเข้า
ใจซึ่งกันและกันให้ได้ ผมคิดว่าคนเราก็เหมือนดอกไม้
ถ้าโลกเรามีดอกไม้เพียงแค่ชนิดเดียวเต็มไปหมดก็คงจะน่าเบื่อ น่าดู ผู้คนก็เช่นกัน
เพราะมีวัฒนธรรมที่ต่างกันเลยทำให้โลกนี้สวยงามแปลกตา

สุดท้ายนี้ผมขอขอบคุณคุณคณาจารย์ เพื่อนๆ และทุกๆท่านที่ได้พบกันญี่ปุ่นซึ่งดูแลผมเป็นอย่างดีตลอดมา
และทำให้ผมสามารถก้าวข้ามผ่านอุปสรรคต่างๆมาได้ สำหรับผมแล้วทุกๆช่วงเวลาของมหาวิทยาลัยเมจิ
และประเทศญี่ปุ่นตลอดระยะเวลา 1 เดือน และ 1 ปีที่ผ่านมาถือเป็นประสบการณ์และความทรงจำที่มีค่าสำหรับผม
สำหรับใครที่กำลังตัดสินใจเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนนี้อยู่ ขอให้รีบคว้าโอกาสนี้ไว้นะครับ

MEIJI UNIVERSITY

ชมรายละเอียดโครงการแลกเปลี่ยนระยะยาวที่จัดโดย คณะรัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ ม.เมจิ

ได้ที่<http://www.meiji.ac.jp/cip/english/undergraduate/economics/df0k110000001ae8.html>